

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

udlån af billedkunst, som altså træder i kraft den 1. januar 1972.

I ministeriet er vi naturligvis bekendt med den omhandlede vedtægt. Vi har imidlertid ment, at sagen i første omgang var en sag mellem de udstillende institutioner og de udstillende kunstnere, og at man derfor måtte indtage en afventende holdning for at se, hvordan ordningen vil komme til at virke i praksis, om den vil komme til at påvirke udstillingsaktiviteten og de udstillende organisationers økonomi i følelig grad.

Ministeriet for kulturelle anliggender støtter gennem tilskud på de årlige finanslove og gennem tipsmidler en række organisationer, hvis formål det er at arrangere kunstudstillinger. Det drejer sig om Kunstnerkomiteen for Udstillinger i Udlandet og om de organisationer, som formidler kunsten ud til befolkningen gennem kunstforeningerne, folkeskolerne, gymnasierne, seminarerne, arbejdspladserne og endnu flere. Skulle det vise sig, at lejebetalingen vil medføre, at disse organisationers virksomhed må reduceres væsentligt, så vil vi i ministeriet naturligvis overveje, om det vil være muligt inden for de eksisterende bevillingsrammer at forhøje statstilskuddene til disse institutioners udstillingsvirksomhed.

Ministeriet har i anledning af vedtægten endnu kun modtaget en henvendelse fra en af de ovennævnte organisationer, nemlig Skolernes Kunstforening, der har gjort opmærksom på, at kravet om leje fra kunstnernes side af den nævnte størrelse vil medføre en betydelig indskrænkning i foreningens aktivitet, såfremt der ikke opnås øget støtte fra det offentlige. Vi har efter modtagelsen af den nævnte henvendelse besluttet at indkalde de udstillingsorganisationer, hvortil man yder tilskud, til en drøftelse af sagen.

For så vidt angår kunstmuseernes udstillinger, vil de merudgifter, som lejeordningen måtte medføre, normalt afholdes over museernes drift, og staten yder som bekendt væsentlige tilskud i henhold til kunstmuseumsloven. Jeg skal imidlertid drage omsorg for, at sagen bliver rejst i det udvalg, der er ved at blive nedsat af ministeriet til behandling af kunstmuseernes og de kulturhistoriske museers forhold.

For andre stats- eller statsstøttede insti-

tutioner, som afholder kunstudstillinger, herunder bl. a. bibliotekerne, må eventuelle merudgifter som følge af lejeordningen principielt kunne indpasses i de ordinære biblioteksudgifter.

Jeg skal til slut understrege, at jeg således i første omgang betragter sagen som et mellemværende mellem de kunstnere, der er medlemmer af Billedkunstnernes Forbund, og de udstillende organisationer, og jeg finder det derfor rimeligt at afvente udstillingsorganisationernes reaktion på vedtægten.

Meta Ditzel: Jeg vil gerne sige tak for svaret. Jeg er naturligvis glad for, at ministeren vil overveje efter denne afventen at se nærmere på problemerne, hvis det viser sig, at der kommer flere henvendelser. Men jeg kan oplyse, at man jo har haft problemet til drøftelse ved kunstforeningernes årsmøde, og dér bestemte man også, at man ville forholde sig afventende, fordi man mente, der var tale om en sammenblanding af kunstforeningernes muligheder, tv's og statens og kommunernes forpligtelser, og at forbundet næppe ville opretholde sin bestemmelse. Men det har jo altså vist sig, at det gør de, og derfor er man nu blevet ret betænkelig.

Jeg kan også oplyse, at der foreligger et konkret tilfælde nu i en af provinsbyerne i Jylland, hvor et lokalhistorisk museum og et kunsthistorisk museum i fællesskab vil afholde en stor udstilling af billedvævning; i den forbindelse har man altså fra billedvæverne forlangt at få denne krone pr. dag pr. værk, og det vil belaste budgettet med lige ved 1.300 kr. Det vil altså betyde en del, selv om de får dækket nogle driftsudgifter i forvejen.

Men jeg er glad for, at ministeren er parat til at optage forhandlinger, og at man vil fortsætte overvejelserne, også når det drejer sig om skolerne. Jeg var forleden ude på en af vore ungdomskostskoler, hvor man til stadighed har kunst ophængt; da jeg fortalte om dette her, blev man klar over, at det kunne man slet ikke klare økonomisk, hvis den bestemmelse blev fastholdt. Så vi håber altså, problemet løses inden alt for længe.

Hermed sluttede spørgsmålet.